

На осмият ден врати отив Запад манастир. Срутва се оградата. Монасите от цетниците са избити. Останалите монахи живеят на изпитание: да паднат в врати ръце или едно или друго да се застрелят.

Цяла нощ те са на молитва; просят ги се, обещават ги посрещат Крещеното за другар си. Цяла нощ между живота и смъртта те благодарят измрънени другари. Жребицата е тежка.

На събване, кога се измъкват из Кухината на ружините — заставата изненадва.

— Сред лъто — свито! Поглед Божия. Свито да Копти.

Цетниците се уславят. Никой неуредеността играе. Врагът се одръпва.

Може би е мислен, че цетниците са избити. Може би се е разбрало. А може би са разбрали, че знаменето е свито, че твърдо царство си отива.

Бунтовникът, по незначителни пълтежи